

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ ЩОСУБОТИ

№ 34 (970) | Субота, 30 серпня 1986 року | Ціна 2 коп.

ПЛАНЕТИ — ЩАСТЯ МИРНОЇ ПРАЦІ

Колектив Вінницького УВП гаряче, по-діловому підтримав Заяву Генерального секретаря ЦК КПРС товариша М. С. Горбачова

Трудівники Вінницького УВП одностайно підтримали Заяву Генерального секретаря ЦК КПРС М. С. Горбачова, з якою він виступив по радянському телебаченню, послідовну лінію нашої партії, спрямовану на те, щоб забезпечити на землі мирне майбутнє. Тут відбувся мітинг, в якому взяли участь всі робітники та інженерно-технічні працівники підприємства.

На трибуні ветеран праці — закрійниця Марія Євстафіївна Грицанюк:

— Усім серцем колектив дільниці, де я працюю, — сказала вона, — сприйняв заклики Михайла Сергійовича Горбачова боротися за відвернення війни. По-діловому відповідаючи на мирні ініціативи нашої Вітчизни, я особисто вирішила переглянути свої соцзобов'язання на нинішній рік і на дванадцять п'ятирічку з метою їх підвищення. Кожен з наших трудівників розуміє: підвищуючи продуктивність праці, ми цим самим не тільки поліпшуємо свій добробут, а й зміцнюємо могутність своєї Батьківщини.

Від робітничої молоді підприємства слово бере комсомолка швачка Ганна Крайнік:

— Ми не залишимося осторонь ініціативи ветеранів виробництва. Але яким має бути наше слово? Воно повинно бути співзвучним ділу: ми присвячуємо свою працю зміцненню могутнос-

ті Вітчизни, яка нині — гарант миру на землі. Для молодих робітників поняття «праця» і «мир» нероздільні, і ми переглянемо особисті зобов'язання, щоб збільшити свій внесок у справу могутності Батьківщини.

До колективу УВП на мітинг від імені ветеранів війни звернувся інвалід другої групи Юхим Володимирович Нейдорф:

— Я пережив страшний війну, в якій за мирне сьогодні для всіх нас довелось платити кров'ю. Дорогою ціною мільйонів життів заплатила наша країна за перемогу над фашизмом. Нині ж над світом нависло страхом атомної війни. А в термоядерному вогні порятунку не буде нікому. Гори ядерної зброї неодмінно треба знищити. А адміністрація США повинна зрозуміти, що це в інтересах усіх народів, як і її власного.

— Партбюро, — наголосила секретар партійної організації УВП Валентина Арефіївна Бранько, котра теж виступила на мітингу, — схвалило ініціативу трудівників — членів УТОГ, які прийняли підвищені соціалістичні зобов'язання. Відрадно, що й наш колектив, як і весь багатомільйонний радянський народ, робить усе для того, щоб сумлінною працею зміцнювати економічну могутність своєї країни.

У резолюції, прийнятій на мітингу, колектив переглянув свої зобов'язання на нинішній рік. Так, скажімо, до цього він намітив річний план з обсягу товарної продукції виконати до 25 грудня. Тепер — на два дні раніше. У старому зобов'язанні значилося: «У другому півріччі додатково до зобов'язання випустити товарів народного вжитку на дев'ять тисяч карбованців». Тепер до цифри «дев'ять» додалася цифра двадцять тисяч карбованців.

Передбачено також в другому півріччі підвищити продуктивність праці на два проценти. До цього було — один процент.

До кінця року колектив, згідно з новим зобов'язанням, дав слово додатково одержати прибутку від реалізації продукції на двадцять тисяч карбованців. Раніше було — вісім тисяч.

Резолюцію одностайно схвалено всіма робітниками та інженерно-технічними працівниками УВП.

Колектив Вінницького УВП протягом двох кварталів підряд виходить переможцем у соціалістичному змаганні серед підприємств Староміського району обласного центру. Його нагороджено перехідним Червоним прапором райкому партії і райвиконкому, премійовано. Прагнення вінничан —

членів УТОГ тверде: утримати лідерство в трудовому суперництві району. Між бригадами і дільницями, окремими робітниками тут налагоджено дієве змагання за високі продуктивність і якість праці. Саме це дало можливість достроково виконати план серпня З. Твердохліб, Л. Таневській, В. Собчуку, Л. Сторожук та багатьом іншим виробничникам з мотально-в'язальної, фарбувальної, закрійної, швейної дільниці. Приклад у праці показують і бригадир закрійниці Т. Рильська, змінний майстер пошивальної дільниці В. Мазур, в'язальниця Г. Мерзюк. Щомісячні підсумки роботи колективу підприємства переконливо свідчать, що трудівники УВП гаряче відгукуються на новаторські починання, підтримують їх, виступають за те, щоб перебудова мала повсюдний і діловий характер.

Рішення XXVII з'їзду КПРС, атмосфера вимогливості, принциповості увійшли у життя всіх виробничих підрозділів УВП, стають великою матеріальною силою, справляють вплив на практичні діла. І саме цим визначається справа в ній вклад колективу в боротьбу за примноження добробуту країни, за мирне небо над планетою.

С. РАДЧЕНКО.

м. Вінниця.

1 вересня — День знань НАЙПЕРШИЙ ПІДРУЧНИК

Його створено для тих, хто вперше — у шестирічному віці — сяде в новому навчальному році за парти. Відповідно до реформи загальноосвітньої школи в нашій республіці в перші класи придуть близько 400 тисяч шестиліток. Понад 16 тисяч учителів і майже стільки ж вихователів у групах подовженого дня почнуть їх навчання за новими програмами, навчальними планами і підручниками.

Редакція дослідно-експериментальних зразків книжкової продукції Держкомвидаву УРСР спільно з видавництвом «Радянська школа» підготувала підручник для шестирічних «Світ навколо тебе». Його автори — старші наукові співробітники науково-дослідного інституту педагогіки УРСР кандидати педагогічних наук Н. М. Бібик і Н. С. Коваль.

Ознайомлення з навколишнім — основний напрям нового підручника для найменших школярів. Це розповідь про речі та явища (і прості, і складні), які оточують дитину: про рослини і тварини, слова звичливості, добрі і погані вчинки, про любов до матері, про Батьківщину.

Від близького і зрозумілого — до більш складного. Цей принцип лежить в основі нового підручника. Він покликаний систематизувати одержані у процесі спостережень враження, знайти і вказати головні зв'язки явищ.

У ньому мало тексту — адже призначений він для тих, хто ще не читає. Головне місце займають у ньому малюнки. Їх виконали лауреати Державної премії УРСР імені Т. Г. Шевченка Євген Матвеев і Михайло Шевченко.

Автори найпершого підручника врахували і «специфіку аудиторії» — в ньому можна домалювати, пофарбувати, наклеїти, вирізати.

Новий підручник для шестиліток «Світ навколо тебе» побачить світ двома мовами: українською — тиражем 310 тисяч примірників і російською — 290 тисяч.

На знімку: з новим підручником знайомляться вихованці дитячого садка № 499 Дарницького району столиці України Денис Омельченко і Оля Чередниченко. Фото О. БОРМОТОВА.

ДЛЯ УСПІШНОГО НАВЧАННЯ

Будівництво нового учбового корпусу Миргородської спецшколи-інтернату для дітей з пониженням слуху розпочалося нещодавно на Полтавщині. 192 учні зможуть одночасно сісти за парти після закінчення будівельних робіт.

— У новому навчальному корпусі, — говорить директор школи Іван Петрович Дем'яненко, — зручно розмістяться п'ятнадцять учбових кабінетів-класів, майстерні з трудового вихован-

ня, шість приміщень для індивідуальних занять з розвитку слухового сприймання та формування вимови, спортивний зал.

На новобудову виділено кошти — понад півмільйона карбованців. Освоїти будівельно-монтажні роботи будівельники зобов'язалися достроково.

П. БАБЕНКО.

м. Миргород.

Полтавська область.

СЕРЕДНЯ тривалість життя радянських людей за останні десятиріччя помітно збільшилась. Про це ми говоримо з законним почуттям задоволення. Адже великі соціальні перетворення, досягнення науково-технічного прогресу створили сприятливі умови для праці, відпочинку, зміцнення здоров'я.

Але таке важливе соціальне завоювання породило і свою проблему — старіння населення. Досвід і знання літніх людей — неоціненне надбання. Держава надає їм можливість посилено трудитися після виходу на пенсію і тим самим приносити користь суспільству. Із свого боку, суспільство чуйно відзивається на потреби й запити ветеранів, допомагає їм довше зберігати бадьорість і здоров'я. Один з прикладів цього — постійне посилення піклування про тих, хто з якихось причин залишився самотнім.

Багато людей похилого віку не можуть самотійно вести своє домашнє господарство, потребують повсяк-

денної побутової допомоги. У зв'язку з цим Рада Міністрів УРСР ще у травні 1980 року прийняла ряд заходів, спрямованих на поліпшення матеріально-побутового, медичного і культурного обслуговування непрацездатних самотніх громадян.

Постійну допомогу пенсіонерам надають трудові колективи підприємств, господарств, де вони працювали, громадські організації: багатьом з них ремонтують квартири, в разі потреби завозять паливо, доставляють фураж, виорюють присадибні ділянки.

Однією з найнадійніших форм допомоги людині похилого віку є влаштування її в будинок-інтернат на повне державне забезпечення. За останні роки зміцнилася матеріальна база таких закладів, збільшилася

кількість місць у них. Останнім часом ця допомога збагатилася новими формами: понад 500 чоловік прийнято в інтернати на умовах тимчасового перебування, а 1200 самотніх обслуговуються такими закладами вдома. Тим, хто не хоче приватно із звичним домашнім побутом, кому з тієї чи іншої причини не підходять умови інтернату, доставляють продукти харчування, перуть і міняють постільну білизну, прибирають квартири.

Рані послуги самотнім громадянам надає близько десяти установ та організацій. Разом з тим інколи ця робота проводиться розрізнено, а найголовніше, не систематично. Добрих результатів досягнуто там, де місцеві ради взяли розв'язання важливої соціальної проблеми під свій контроль,

скоординували зусилля всіх причетних до цього організації.

Дальший розвиток допомоги престарілим і непрацездатним громадянам передбачений постановою ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР і ВЦРПС, прийнятою в травні 1985 року. У республіці чимало зроблено для її реалізації. Розпочато спорудження нових будинків-інтернатів. До кінця цієї п'ятирічки їх мережа збільшиться на 4,8 тисячі місць. Ряд промислових підприємств і об'єднань за рахунок своїх коштів починають споруджувати будинки-інтернати для ветеранів праці, а на селі створюють колгоспні та міжколгоспні інтернати. У 13 містах виконкомі намітили будівництво спеціальних жилих корпусів з комплексом соціально-побутових служб на перших

поверхах для самотніх престарілих і непрацездатних людей. У нинішній п'ятирічці такі будинки приймуть перших мешканців у Києві, Дніпропетровську, Одесі.

Органи соціального забезпечення провели спеціальне обстеження. Виявлено тих, хто потребує різних видів допомоги, головним чином удома. Зусиллями місцевих радянських органів, з активною участю працівників нашої системи, вони закріплюються за підприємствами торгівлі, громадського харчування, побуту.

Ось уже більше року у Вінницькій, Дніпропетровській, Донецькій, Запорізькій, Львівській, Тернопільській областях, у столиці республіки проводиться експеримент по надомному обслуговуванню самотніх непрацездатних громадян спеціалізованими підрозділами,

створеними при будинках-інтернатах. Ці підрозділи підпорядковані міським або районним відділам спеціального забезпечення, які допомагають обслуговувати пенсіонерів через столи замовлень у магазинах та їдальнях, а також з допомогою підприємств побутової, закладів охорони здоров'я, трудових колективів-шефів. У 1987 році намічено розширити цю форму обслуговування, нагромаджений у ході експерименту досвід підтверджує її ефективність. Головним тут слід вважати і той факт, що літня людина живе у звичних для себе умовах.

Непрацездатні та престарілі люди, відчуваючи піклування про себе, з вдячністю говорять про нову форму соціальної допомоги. Позитивні відзиви про це зустрічаємо в багатьох листах, що надходять у міністерство, обласні відділи соціального забезпечення.

Ю. СИВОВОЛОВ,
перший заступник міністра соціального забезпечення УРСР.

САМОТНІСТЬ ВІДСТУПАЄ

Спосіб життя — радянський

створеними при будинках-інтернатах. Ці підрозділи підпорядковані міським або районним відділам спеціального забезпечення, які допомагають обслуговувати пенсіонерів через столи замовлень у магазинах та їдальнях, а також з допомогою підприємств побутової, закладів охорони здоров'я, трудових колективів-шефів. У 1987 році намічено розширити цю форму обслуговування, нагромаджений у ході експерименту досвід підтверджує її ефективність. Головним тут слід вважати і той факт, що літня людина живе у звичних для себе умовах.

ПОЧИНАТИ З СЕБЕ

Зі значним прискоренням працює у ці дні колектив Полтавського УВП-2. Старанність кожного члена нашого Товариства, відповідальність за виконання виробничих завдань, економія кожної трудової хвилини — ось складові успішного просування вперед. Це й стало основою того, що за червень і липень нинішнього року підприємством реалізовано продукції на 117,7 і 113,5 процента відповідно.

Розпочали з того, що на зборах обговорили завдання комуністів УВП по виконанню положень і висновків, які випливають з рішень XXVII з'їзду КПРС. Тоді чимало критики було введено на адресу як партійної організації, так і адміністрації.

Пригадує виступ бригадира дільниці виготовлення електромагнітів Світлани Петрівни Лук'янової. Вона гостро критикувала недоліки у роботі, які заважають нашому прискоренню:

— Перед нами стоять важливі завдання, але ми не завжди в змозі їх вико-

нати, тому що не кожен з нас на своєму робочому місці добросовісно виконує свої обов'язки.

Світлана Петрівна наведе конкретні приклади. Так, на дільниці гальтування вийшов з ладу електродвигун і його заміна затримувалась. Неритмічно у цех надходив метал. На пакувальній дільниці були відсутні прокладки. Ці серйозні претензії адресувались технічній службі, яка працювала не на повну силу.

На зборах виступили й інші комуністи. Вони виявили недоліки, які гальмували нашу успішну роботу.

Так, З. С. Бахтіозін звернув увагу присутніх на якість виготовлення електромагнітів БВК-321, В. Г. Міняйло вказав на необхідність контролювати впровадження у виробництво рацпропозицій, вносити своєчасно зміни в технологічні процеси. Комуністи парторганізації одностайно наголошували, що необхідно поліпшити роботу з людьми:

— Прискорення науково-технічного прогресу, — ска-

зав тоді комуніст В. А. Раздуй, — потрібне для трудивників, для їх праці. Бо саме вони здійснюють на ділі всі соціальні перетворення.

Після зборів питання роботи з людьми стало на перше місце. Причому в її основу було взято саме уважне ставлення до людини, її потреб, піклування про поліпшення умов праці, побуту, турботу про забезпечення усім необхідним для успішного виконання поставлених перед нами завдань. Не менш важливим стало і те, що усій цій роботі була необхідна ідеологічна спрямованість: політінформації, лекції з конкретними прикладами з життя підприємства.

Прошло не багато часу і справи змінилися на краще. Усі виробничі підрозділи почали працювати ритмічно, якісно і ефективно. А сприяв цьому подекадний аналіз забезпечення дільниць усім необхідним для роботи, стану трудової дисципліни, в результаті якого вносилися своєчасно конкретні корективи на місцях.

Чималий вплив на стабільну роботу трудивників справляло вирішення і соціальних питань. Так, на УВП нині діє медпункт, буфет, побудована база відпочинку на Азовському морі на 24 місця. Понад 40 членів УТОГ вступили у кооператив і забезпечені земельними ділянками для побудови дач. Крім того вирішено питання із зведенням побутового корпусу підприємства.

Звичайно, ще не всі труднощі подолано. Але якщо кожен комуніст працюватиме активно, якщо з себе вимагатиме більше, перебудову починатиме з себе, то наше робітниче прискорення буде постійно набирати оберти.

Вимоги форуму комуністів країни про перебудову партійної роботи повинні бути неухитним законом у діяльності кожного комуніста, партійного бюро, усієї партійної організації — такі рядки є у постанові зборів членів КПРС Полтавського УВП-2. Вони стали нині характерним змістом наших сьогодшніх справ.

В. ЛАРІН,
секретар партійної організації Полтавського УВП-2.

У кіровоградському виробничому об'єднанні по сівалках «Червона зірка» ударному працює і компактна група членів нашого Товариства.

Дмитро Павлович Канцер трудиться токарем в інструментальному цеху. Ударник комуністичної праці виконує зміни виробничі завдання на 140—160 процентів при відмінній якості роботи. Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

Готувати санчата влітку

Завчасно проводяться заходи по підготовці до роботи в осінньо-зимовий період на Львівському швейному підприємстві «Силует». Досвід минулих років показав, що зволікати у цій справі недопустимо, оскільки реалізація наміченого вимагає тривалої планомірної роботи, а значить — чим раніше її розпочнеш, тим кращим буде кінцевий результат. Тому колектив швейників вже навесні починає здійснювати запланований обсяг робіт, щоб зустріти зиму добре підготовленими.

Такий підхід до справи дозволив львів'янам вже на кінець літа звітувати про свою практично повну готовність до роботи в осінньо-зимовий період. Виконано найважливіші заходи. Насамперед відремонтовано усі три котельні і здійснено ревізію їх систем. Встановлено додаткові батареї опалення в пошивочному цеху і на прохідній підприємства. Проведено ремонт опалювальної системи і замінено вузли, які вийшли з ладу, або перебували в аварійному стані.

На всіх виробничих підрозділах розділено освітлення по потоках, по лініях і по арматурі, що нині дозволяє вмикати і вимикати світло квадратних метрів тканини. Це — тридцять тисяч карбованців збережених для підприємства, для людей, котрі на вечорі-портрети скажуть йому багато добрих слів. На честь нього співають пісень, декламуватимуть вірші. І в цей день через уяву ветерана праці ще раз пройде його життя, багате на трудову звиягу.

Перелік заходів, які вже здійснено, або які перебувають у завершальній стадії, можна було б продовжувати. Але навряд чи в цьому є потреба. У колективі стачальності до цього аспекту діяльності з належною увагою, що розпочинають підготовку завчасно, тому й в осінньо-зимовий період колектив «Силуету» працює злагожено і ритмічно. Досвід львів'ян не містить ніяких секретів. Треба не відкладати «на потім», а починати якнайраніше, дбаючи про те, щоб жодне завдання не лишилося не розв'язаним.

М. ВОЛЯНСЬКИЙ,
м. Львів.

ПЕРЕДОВИКИ КОМПАКТНОЇ

Ми вже звикли до різноманітних автоматів, котрі нам продають газовану воду, каву, бутерброди, газети тощо. У спеціалізованих магазинах автомати відпускають хлібо-булочні вироби, фасовані харчові продукти.

Виготовляють такі пристрої на ордену Трудового Червоного Прапора заводі «Київторгмаш».

У його трудовому колективі на різних дільницях і у цехах трудиться більш як два десятки чоловік — членів нашого Товариства. Про їх успіхи говорить той незаперечний факт, що вся продукція заводу користується великим попитом як у нашій країні, так і за кордоном. 35 зарубіжних фірм закуповують вироби з маркою «Київторгмашу».

За успіхи у соціалістичному змаганні колективу підприємства залишено на вічне зберігання перехідний Червоний Прапор ВЦРПС і Ради Міністрів СРСР.

Серед тих, хто користується шансою та повагою товаришів по роботі є і члени УТОГ. Це — ветеран заводу шліфувальник Ш. П. Меламед та налагоджувальник М. М. Єлевич.

Приклад трудової звияги у ветеранів праці беруть і молоді робітники. Так, в експериментальному цеху, де розробляються нові, сучасні моделі торгівельної техніки, успішно трудиться і Геннадій Ігнатенко. Він також серед провідних раціоналізаторів та винахідників. Молодий робітник є переможцем Корчагіської вахти 1980—1985 років. Пому було надано право від імені комсомольців заводу підписати рапорт трудивників «Київторгмашу» XXVII з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу.

У XII п'ятиріччі всі члени компактної групи заводу «Київторгмаш» зобов'язалися достроково виконати намічені виробничі плани. Для цього є всі умови.

В. ЩЕРБАНЮК,

м. Київ.

ЩОРАНКУ КОЖНОГО робочого дня він входить до прохідної свого рідного Дніпропетровського учбово-виробничого підприємства з особливою гордістю. І це вже помітили друзі М. С. Макаренка: ступивши на її поріг, стиснує крок і умироветворюється обличчя чоловіка, розпашіле від швидкої ходи. Так було і цього дня, коли товариші по роботі привітали його, ветерана праці, з сорокарічним ювілеєм роботи на УВП. Говорили багато теплих слів. Розхвилювався Микола Степанович до глибини душі, сердечно дякував усім.

Скільки років уже трудиться тут, а кожного разу іде сюди ніби вперше. Як і тоді, коли працював учнем, а згодом кравцем, інструктором виробничого навчання. Тоді вже було визнання його високого професійного рівня. І якби довелося перерахувати прізвища робітників — тих, хто вважає себе його учнем, список вийшов би дуже довгим. М. С. Макаренко разом із підопіченими переживав їхні невдачі і перші успіхи, радів і першим подякам в їхніх зовсім нових трудових книжках за досягнення в соціалістичному змаганні. Чим виміряти цю радість — його і їхню? З чим порівняти її? Мабуть, з радістю батька і матері в той час, коли їхній малюк зробить перші самостійні кроки. То був ранок його життя. А тепер його вечір. Сумно? Ні. Бо добре, що такі дні мають свої радощі, а оті вечори — свої.

Після недовгих урочистостей, вивувагем яких був, неквапливо йшов Микола Степанович до свого робочого місця. Поряд крокували бригадир крейдувальників Ганна Ісаківна Лазаренко, робітниця Євгенія Андріївна Богданова. Неподальок — його дружина Віра Парфентіївна. Ще недавно вона була гладильницею, а тепер у неї з ним не тільки одне прізвище, а й один фах — крейдувальники.

ЛЮДИНА І ЇЇ СПРАВА ДЕНЬ І ВСЕ ЖИТТЯ

Було і так: доводилося самому вчитися й інших вчити. Випробував себе в роботі бригадира індивідуального пошиття, спрагло прагнувши до знань. Тож і не випадково його відібрали для навчання на спеціальних курсах в Києві, де опанував професію закрійника. Працював за цією спеціальністю доти, доки існувало ательє індивідуального пошиття на їхньому підприємстві. І потому якось нежданно-негаданно обрав для себе фах крейдувальника, який приніс Миколі Степановичу велике визнання, допоміг якнайбільше виявити його творчу вдачу.

Були дні, коли втома трудового дня особливо давалося взнаки, але приходив подякував за неї: його вже

додому і... О, диво, перебуваючи з дітьми, відчував, як спадає втома. Його Сашко вже закінчив Дніпропетровський інститут фізкультури, а Світлана — продавць. У них, як і в батька — щаслива доля. А чого ще бажати? Хіба мирного неба над землею і сонця, багато сонця для всіх людей світу, щоб жили в злагоді й спокій за завтрашній день планети.

Ну от уже і підготовча дільниця, де його робоче місце. Тут Миколу Степановича зустрічає одна з найкращих трудивниць Антоніна Іванівна Новосельцова і повідомляє усім новину:

Микола Степанович — кандидат для занесення на республіканську Дошку Пошани...

До нього підходять, вітають, але це вже не новина для ветерана виробництва. Напередодні директор підприємства К. М. Кривов'язова повідомила йому:

— Представляємо вас для занесення на Дошку Пошани Центрального правління УТОГ.

Зустрів цю звістку без особливих емоцій, стримано дякував за неї: його вже

занесли на Дошку пошани УВП і Кіровоградського району міста Дніпропетровська. Нагороджений знаками «Ударник 10-ї п'ятирічки», «Ударник 11-ї п'ятирічки». А за які заслуги? Працює як і всі, хіба що дещо сумлінніше від інших, але ж трудиться так не задля відзнак і нагород, а тому що інакше не може...

Днями все підприємство урочисто вшановуватиме Миколу Степановича. Товариші по праці прийдуть у Будинок культури на вечір-портрет, присвячений сорокарічному ювілею роботи М. С. Макаренка на УВП. І вийде на сцену під оплески дуже знайомих і близьких йому людей середнього зросту чоловік. Його вік — дещо за п'ятдесят, а голова вже посріблена сивиною: не минулися марно тривоги за виробництво.

Крейдувальник М. С. Макаренко, наголошується в одній з останніх його характеристик, систематично сприяє впровадженню у виробництво прогресивних методів розкладки лекал і за рахунок цього щороку економить п'ятнадцять тисяч квадратних метрів тканини. Це — тридцять тисяч карбованців збережених для підприємства, для людей, котрі на вечорі-портрети скажуть йому багато добрих слів. На честь нього співають пісень, декламуватимуть вірші. І в цей день через уяву ветерана праці ще раз пройде його життя, багате на трудову звиягу.

Р. СОФІЄНКО,

м. Дніпропетровськ.

На Сумському УВП добре розуміють, що прискорення неможливе без чітко продуманої технології виготовлення кожного виробу, кожної операції, без свідомого ставлення до дисципліни праці.

Нині профактив рукавичної дільниці зібрався, щоб обговорити чергове виробниче завдання.

На знімку: (зліва направо) профгрупорг Віра Лемеш, старший майстер Л. І. Шиш, члени профактиву Ольга Бистра, Ольга Варуха, Надія Боженко. Фото Й. МІНДЕЛЯ.

Традиції і нові обряди СВЯТО ПЕРШОЇ ПОЛУЧКИ

Перша у житті получка — це хвилюючий і радісний момент у трудовій біографії кожного молодого робітника. Цій події і було присвячено урочистий вечір, який відбувся за ініціативою первинної організації УТОГ у виробничому об'єднанні «Запоріжтрансформатор».

На цьому підприємстві вже давно склалась традиція — ставитись до молоді робітничої зміни з особливою увагою, дбати про її виховання, прагнути закріпити юнаків і дівчат у колективі, зробити їх повноправними його членами. Тому з перших днів молодь потрапляє в атмосферу турботливої уваги, всебічної допомоги, але й вимогливості.

Олександр Пособчук і Валерій Чепурних, які недавно прийшли на підприємство після закінчення Молочанської спецшколи-інтернату, були тепло зустрінуті, тут з ними бесідували ветерани

праці, члени бюро первинної організації УТОГ, які ознайомили хлопців з робітничими професіями, показали їм умови праці, технологічні процеси, порадили як спеціальності було б цікаво надати. Випускники школи вирішили стати токарями і пішли учнями в апаратний цех до наставників, членів УТОГ Володимира Івановича Гергеля і Володимира Івановича Білого.

Сашко і Валерій виявились здібними і працелюбними юнаками, а тому й перші маленькі успіхи не забарились. Спочатку вони навчилися читати креслення, а вже згодом стали давати й перші самостійно виготовлені вузли до трансформаторів.

Старанність хлопців було належно оцінено. На їх честь відбувся цей захід, на якому в урочистій обстановці начальник цеху Дмитро Микитович Шендеров вру-

чив юнакам першу в їх житті зарплатню і письмове напуття, в якому були й такі слова: «...Бережи робітничу честь. Хай твоє щастя прийде до тебе через радість творчої, натхненної праці!» Валерію і Сашку подарували посібники з обраного фаху, вручили новенький спеодяг. Товариші по роботі побажали їм успіхів у праці, закликали берегти і примножувати кращі трудові традиції колективу. До молодих робітників звернувся начальник відділу праці і зарплатні підприємства Микола Леонтійович Калниш, який ознайомив юнаків з основними принципами оплати праці згідно з кількісними і якісними показниками, порадив їм вчитися берегти і раціонально витратити зароблені гроші, побажав успіхів у роботі і в особистому житті.

— Ми знаємо, що весь радянський народ, його робітничий клас нині трудиться у ритмі прискорення, — сказав у відповідь Олександр Пособчук, — і ми повні рішучості зробити і свій внесок у цей курс.

С. МОРДУШЕНКО.
Запорізька область.

ДАРУЄ РАДІСТЬ, ОКРИЛЮЄ

Щодня приходимо ми на роботу, щоб у завзятій і натхненній праці створювати матеріальні блага, поліпшувати наш добробут, зміцнювати мир на землі. Якщо з таким настроєм йдеш на роботу — то й усе добре виходить. А відтак праця стає усвідомленою необхідністю, постійно дарує радість, окрилює.

Так і у Ніни Дем'янівни Миколаєнко — швачки-мотористки Новоград-Волинської дільниці Житомирського УВП, вечір-портрет котрої нещодавно проведено у клубі міжрайвідділу УТОГ. Товариші по роботі, рідні прийшли вшанувати передовика виробництва, людину віддану своїй справі, колективу, з яким зріднилася давно.

У її трудовій книжці зроблено лише один запис: зарахувати швачкою-мотористкою. З того часу минуло уже 27 років, а окрім нагород та подяк інших записів у трудовій немає.

Про це розповіла присутнім на вечорі завідувача Новоград-Волинським клубом УТОГ Тамара Миколаївна Богачова. Вона наголосила на тому, що Н. Д. Миколаєнко за самовіддану працю нагороджена знаками ударника десятої і одинадцятої п'ятирічки, є здібним наставником молоді, працює з особистим клеймом. Все своє свідоме життя трудівниця віддає праці, без якої не мислить свого існування.

Теплом і повагою були прийняті виступи товаришів по роботі, котрі працюють поруч. Так, бригадир Т. Г. Троцька, швачки А. Л. Пасльон, Н. В. Ліберда розповіли про те, що Н. Д. Миколаєнко денне завдання виконує на 120—140 процентів, встигаючи допомогти молоді, виконувати доручення члена ради бригади.

Як стало відомо членам УТОГ, присутнім на вечорі, Ніна Дем'янівна не тільки сумлінно трудиться, але й бере активну участь у гро-

мадському житті колективу, художній самодіяльності. Вона — член об'єднання УТОГ, відповідальна за культурно-освітню роботу у цеху.

Вшановуючи передову трудівницю, інструктор Житомирського об'єднання УТОГ Галина Іллівна Амара від душі поздоровила Н. Д. Миколаєнко і вручила їй Грамоту.

Потім на сцену вийшла дочка Ніни Дем'янівни — Валентина, яка продекламувала вірш «Дуже маму я люблю».

У той вечір на честь передовика виробництва прозвучали пісні учасників худож-

ньої самодіяльності, вірші, які виконувалися душевно, з натхненням, віддаючи належну шану і честь одній з кращих трудівниць підприємства.

На згадку про вечір Н. Д. Миколаєнко було вручено пам'ятний сувенір, квіти і вірш, написаний на честь вшанування передової швачки.

Г. КАЛАБІНА,

бібліотекар Новоград-Волинського клубу УТОГ.

Житомирська область.

На знімку: Ніна Дем'янівна Миколаєнко.

З ЧОГО ПОЧИНАЄТЬСЯ МАЙСТЕРНІСТЬ

У трудовій книжці Дмитра Єгоровича Золотарьова, доглядача худоби колгоспу «Правда», що у Костянтинівському районі, чимало записів про численні подяки і захоплення.

За його плечима чотири десятиліття бездоганної праці. Звідси й досвід, високий професійний рівень. А як додати до цього такі риси характеру Д. Є. Золотарьова, як виняткова акуратність, наполегливість, висока відповідальність за доручену справу — то стає зцілком зрозумілим чому тваринник є кращим спеціалістом у своєму господарстві.

З чого починається майстерність? Відповіді на це запитання складно і водночас просто. У даному разі треба побувати на робочому місці нечужого колгоспника. Перше враження — це його вміння повністю віддавати себе справі. Це не означає, що треба працювати зранку до пізнього вечора. Зовсім ні. Просто слід працювати захоплено, творчо. І той, хто читає ці рядки, нехай не посміхається, думаючи про те, що творчості не може бути на тваринницькій фермі. Творчий підхід до справи в усьому: в організації і підготовці робочого місця, в системі відгодівлі та догляду, нарешті навіть у тому, як підійшов до тварини і як слово їй сказав.

За підсумками минулого року колектив ферми, де трудиться Д. Є. Золотарьов, став переможцем республіканського соціалістичного змагання за підвищення ефективності і якості роботи, успішне виконання виробничих завдань. Вагомий внесок у цю трудову перемогу належить нечужому колгоспнику.

Хочеться звернутися до витоків трудової біографії Дмитра Єгоровича, щоб збагнути як закладалися основи нинішніх здобутків. Успіх не може бути випадковим, тим більше, що йому передувало не одне десятиліття нелегкої праці.

Не без вагань обирав собі юнак майбутню професію. Сільський житель, він не мислив себе в іншому краї крім рідного села, серед просторів природи, але передусім серед односельців — простих і щирих людей. Так що залишити рідну домівку і не збирався. Вирішив остаточно: працюватиму в колгоспі.

В правлінні йому запропонували піти в рільничу бригаду, або ж стати доглядачем худоби. І тоді, згадавши як любив змалку пасти і годувати з рук домашніх тварин, пішов на ферму. Не гадав, що на все життя, а вийшло саме так.

Поратись біля худоби подобалось, працювалося легко навіть тоді, коли доводи-

лось і вечирати, й спати на фермі, і на мить не лишати своїх підопічних. Відтак поступово досяг і вагомих результатів, які не могли не прийти при закоханості у свою справу, при повній самовіддачі. Були, звичайно, і труднощі, але у відчай не впадав, знав, що переборе їх і віра у свої сили допомагала.

Надої на кожному фуражнику корову, що їх доглядає Д. Є. Золотарьов, досягають 15 кілограмів. Підвищити цей показник для передовика не самоціль. Він насамперед прагне закріпити його, а згодом перевершити. Це першочергове завдання. Тому й дбає нині Дмитро Єгорович про заготовівку високоякісних кормів, які повинні забезпечити високі надої.

Завдання першого півріччя нинішнього року по злочі державі молако колектив тваринників ферми колгоспу «Правда» значно перевиконав. Не буде перебільшенням відзначити, що складовою трудового здобутку серед інших є і звияжна праця члена УТОГ Дмитра Єгоровича Золотарьова, ударника комуністичної праці, переможця десятої і одинадцятої п'ятирічок, який, досягнувши пенсійного віку, продовжує задавати тон у роботі.

В. КРУГЛЯК.
Донецька область.

ЗА СВІТ БЕЗ ВОЄН

На честь Міжнародного року миру, оголошеного ООН, у Житомирському букинку культури відбувся театралізований тематичний вечір, що став найбільш визначною і вагомою роботою активістів культзакладу у першому півріччі.

Вечір розпочався показом епізодів з документальних фільмів і слайдів, які розповідали про безприкладний подвиг радянського народу у роки Великої Вітчизняної війни, шлях до Перемоги. У проміжках між демонстрацією фрагментів картин і слайдів виконувались пісні і вірші на ідейно-патріотичну тематику, пафос мирного творення, високий гуманізм і віра у світле майбутнє без воєн пронизували кожний номер концертної програми.

Про те, якою високою ціною заплачено за мир на землі, як необхідно його берегти і зміцнювати, присутні на вечорі, особливо молоді, дізнались з розповіді ветерана війни, підполковника у відставці, Івана Петровича Мазко, який з боями пройшов всю Україну, очищаючи наш край від фашистської чуми.

Відстоючи мир в усьому світі, багато солдатів не повернулося з кривавих полів, але їх продовжують чекати, особливо матері. Про це на вечорі ще раз нагадала пісня О. Дем'янівни і Л. Мартинова «Алешенька».

Закінчилась війна. Весілля за нашою країною побудували соціалістичне суспільство НДР, ПНР, НРБ та інші країни Європи. В лавах борців за нове життя, за мир на землі і мужній народ Куби. Від імені глухих трудівників, які нещодавно за туристичними путівками побували в цій країні, виступила заступник директора Житомирського УВП Л. Д. Мік.

Звучить вірш «Дружать діти на всій планеті» і на екрані з'являються кадри з кінофільму «Палаючий континент» про боротьбу народів Латинської Америки за свою незалежність.

Після кінофільму ведуча вечора продовжує свою розповідь про те, що боротьбу за мир не можна припинити ні на хвилину.

Політичні вороги нашої країни вдаються до таких ганебних засобів ідеологічної боротьби як наклепи і перекручення фактів. Про це свідчать відгуки буржуазної преси на аварію на Чорнобильській АЕС. Засоби масової інформації капіталістичних країн прагнуть будь-що підірвати авторитет нашої країни і не гребуть нічим у досягненні своєї цілі. Про це на вечорі розповіла бібліотекар О. Д. Очкіна, яка підготувала огляд періодичних видань і літератури, присвячених подіям на АЕС.

На завершення вечора було показано памфлет «Не бути війні — пожежі, не пала-

ти землі» за сценарієм керівника гуртка малих форм. У цій короткій, але яскравій сценічній роботі у сатиричній, гострій формі було затавровано агресивні імперіалістичні кола, всі інші ворожі миру сили, яким не вдається підірвати світ, їх намагання будуть розбиті, їх наміри — нездійсненні. Завершується памфлет виходом на сцену усіх учасників вечора, які несуть транспаранти із закликами боротьби за мир, квіти, яскраві надувні кульки. Як святковий фейерверк летять вони до глядачового залу, а присутні, стоячи, аплодують аматорам сцени, які того вечора подарували членам УТОГ справжнє свято самодіяльного мистецтва, донесли до кожного високогуманістичну ідею заходу.

Активну участь у створенні вечора, у виступах колективу аматорів, взяли провідні артисти Житомирського будинку культури УТОГ Т. В. Герасимчук, Н. П. Бондарчук, В. І. Греско, З. Н. Максимова, П. Є. Макаруч, Г. Н. Джунь, Н. П. Мордалевич, Н. А. Скидан, які доклали чимало творчої енергії, часу, сил і знань для того, щоб тематичний захід досяг високого виховного ефекту, мав довершений художній рівень.

В. ФІЛАТЬЄВА,
керівник гуртка малих форм Житомирського будинку культури.

Якщо настрої добрий, то і працюється якнайкраще. В цьому переконані трудівниці Полтавського УВП-1 швачка-мотористка Антоніна Кіндратівна Лець (ліворуч) та швачка-резервістка Софія Антонівна Литвин, яких ви бачите на знімку.

Обидві вони — ударниці комуністичної праці, дбайливі наставники молоді зміни, активісти громадського життя колективу.

Працюють Антоніна Кіндратівна та Софія Антонівна зі значним випередженням виробничого календаря.

ЮВІЛЕЙ „СОСНОВОГО БОРУ“

В одному з мальовничих куточків столиці нашої республіки — в Пуці-Водиці — розташований будинок відпочинку Українського товариства глухих «Сосновий Бір». Нещодавно виповнилося 20 років з того часу, коли його двері гостинно розкрилися для перших відпочиваючих.

За два десятиліття чимало трудівників побували у Пуці-Водиці. Понад вісімдесят тисяч членів УТОГ, братніх товариств відпочивали у будинку відпочинку, поліпшили тут своє здоров'я.

Чим же приваблює відпочиваючих «Сосновий Бір»? Перш за все тим, що тут всюди створено справжній затишок. Ним віє від впорядкованих приміщень, ошатного вигляду території, де пишним оксамитом зеленіють газони, яскравими барвами тішать зір квіти. Доповнюють картину чималий фруктовий сад, лісове озеро, що віддзеркалює небесну голубиць. Все це створює неповторну і разом з тим незабутню гаму вражень, які довго хвилюють, пам'ятні кожному відвідувачеві.

Якщо розповідати про перші кроки становлення і зростання будинку відпочинку, то не можна не згадати М. І. Канюку, котрий 17 років очолював колектив «Соснового Бору». Під його керівництвом було збудовано усі наявні приміщення.

Робота по благоустрою продовжується і тепер. В останні роки введено в дію спортивний комплекс, літній танцювальний майданчик, літню естраду.

Для відпочиваючих у «Сосновому Борі» створено всі необхідні умови. Тут добре організовано побут, приділяється постійна увага культурно-масовій, політико-виховній та спортивно-оздоровчій роботі. Цьому сприяє і матеріальна база: клуб, бібліотека з читальним залом, кімната для перегляду телепередач.

Для відпочиваючих проводяться різноманітні заходи. Це і культпоходи до театрів, музеїв, цирку, і екскурсії по історичних місцях м. Києва, і лекції на політичні, медичні, історичні та інші теми.

Активно діє у «Сосновому Борі» і художня самодіяльність. Аматори сцени з великим задоволенням виступають з концертними програмами, причому участь у них беруть як штатні працівники, так і відпочиваючі. У будинку відпочинку постійним є піклування про стан здоров'я нечуючих. До їх послуг лікар-терапевт, стоматолог, фельдшер.

В останні роки все більше уваги приділяється людям з недоліками слуху. Для них обладнано слухомовний кабінет з різноманітною звукопідсилюючою апаратурою, слуховими апаратами, де відпочиваючий може перевірити наявність залишків слуху, з метою адаптації користуватися слухопротезним апаратом, частково поправити корекцію вимови або мови.

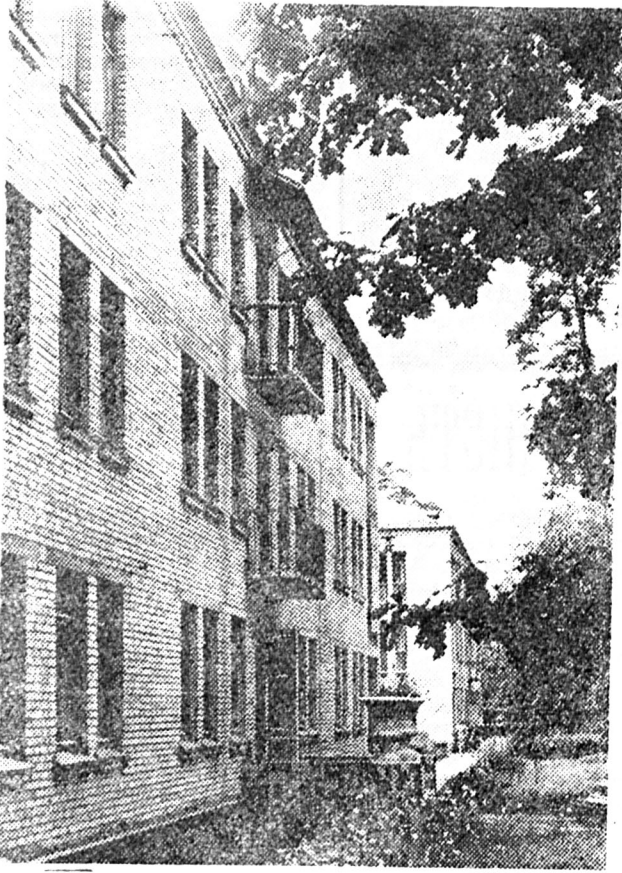
Велику роботу по обслуговуванню членів Товариства проводить колектив «Соснового Бору». Сумлінно тут ставляться до виконання своїх обов'язків всі працівники. Особливо слід відзначити прачку Е. Е. Приймаченко, робітницю кухні С. І. Юркас, водія Н. С. Мішенка, сестру-господарку Ідальні Г. І. Юшук, завклубом Н. Ф. Гребенюк, кіномеханіка А. А. Єрченка. Вони прийшли на роботу у будинок відпочинку ще у пору його організації і становлення і вивели на собі весь тягар труднощів.

Теплих слів подяки заслужили і завідувач господарством Д. Д. Беспалько, кухар Н. С. Ткачук, робітниця кухні В. А. Дехтяр та інші.

Багато подяк на адресу обслуговуючого персоналу було висловлено за роки існування «Соснового Бору».

Доброзичливе ставлення, постійні турботи і піклування про нечуючих завжди знаходили схвальні відгуки не тільки у членів Товариства, але й гостей киян — глухих з Англії, Болгарії, Італії, Ірану, Польщі.

Перед колективом будинку відпочинку стоять великі завдання по дальшому поліпшенню якості обслуговування нечуючих в світлі рішень XXVII з'їзду КПРС. Намічено конкретні заходи. Серед них: реконструкція спальних корпусів, клубу, їдальні, кухні, ремонт водопроводу, електромережі, установка у кожному кімнаті,

На знімку: корпуси будинку відпочинку «Сосновий Бір».

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

так званих, електродзвоників для нечуючих.

Плануємо побудувати теплицю для вирощування свіжих овочів у зимовий час до столу відпочиваючих. Думаємо і про введення в штат лікаря отоларинголога і масажиста.

...Крутою, протоптанною стежиною прямують до узлісся відпочиваючі. Цілощодня джерельною водою вони із задоволенням угамовують спрагу.

І з думкою ще й ще побувати у цьому привітному і затишному куточку повертаються до домівок з «Соснового Бору».

Ласкаво вас запрошуємо!
В. ОВЧАРЕНКО,
директор будинку відпочинку «Сосновий Бір».

ЗАХОПЛЮЮЧИЙ СВІТ КНИГИ

На одній з найкращих вулиць індустріального Краматорська, що носить ім'я першого голови ревкому міста — Шкадинова, розташована бібліотека виробничого об'єднання «Новокраматорський машинобудівний завод». Її широкі вікна, що приваблюють своїм змістовним зовнішнім оформленням, привітно і закликають запрошують всіх зробити мандрівку в цікавий світ книги.

Члени УТОГ підприємства з великим задоволенням відвідують бібліотеку. Її книжковий фонд, що нараховує понад 350 тисяч екземплярів, задовольняє найвибагливіші смаки читачів. Цікаво і змістовно проходять вечори у бібліотеці. Її працівники організовують з читачами усні бесіди, лекції, виступають по заводському радіомовленню.

Велика робота з членами Товариства проводиться й у цехах підприємства. За допомогою книги працівники бібліотеки виховують у нечуючих читачів любов до праці, розвивають у них інтерес до знань.

Серед найбільш активних відвідувачів — О. П. Толстов, О. В. Галан, К. Т. Абрамович, В. М. Степанова та багато інших. Книги ведуть їх у захоплюючий світ знань, допомагаючи розширювати свій світогляд, збагатити себе духовно.

Ф. КАЛАФАТ,
Донецька область.

Поради домогосподаркам ЯК КОНСЕРВУВАТИ ЯБЛУКА

Це найбільш поширений в домашніх умовах спосіб консервування. Для квашення беруть чисті непоміщені плоди пізніх — осінніх і зимових сортів кисло-солодкого смаку. Їх квасять у дерев'яних діжках чи великих широкогорлих скляних бутлях, добре помитих та ошпарених окропом. Дно і стінки діжок вистилають свіжою обвареною кип'ятком житньою соломою шаром 1—2 сантиметри. Плоди мийють проточною водою і укладають в посуд рядами в підготовлену діжку. Кожний ряд плодів перекладають свіжою соломою шаром в 3—5 сантиметрів. В наповнену плодами тару наливають розсіл: на 10 літрів питної води беруть одну склянку солі та дві склянки цукру. Кількість солі і цукру в заливці можна змінювати за смаком. Зверху плодів кладуть кружок і гіт (помитий камінь). Заквашують плоди у прохолодному приміщенні. Спочатку квасинну витримують 5—6 днів при температурі 18—20 градусів тепла, а далі тримають при температурі від 0 до 10 градусів. Крім згаданого вище розчину для заливки можна готувати такий: 100 грамів солоду розмішують в одному літрі води і кип'ятять 12—15 хвилин. В одержане суцільне додають 9 літрів води, 100—150 грамів солі, 200—250 грамів цукру і 10—12 грамів сухої гірчиці в порошок. Замість цукру можна брати подвійну кількість меду. Квашені яблука стають готовими для споживання через 1—2 місяці.

М. ПРИХОДЬКО,
кандидат біологічних наук.

Ощадкаси пропонують

ЦЕ ЗЕКОНОМИТЬ ВАШ ЧАС

Вкладнику не обов'язково особисто відвідувати ощадну касу для внесення вкладу. Він може подати в бухгалтерію свого підприємства, установи або організації заяву про щомісячне перерахування частини своєї заробітної плати на рахунок по вкладу в ощадкасі.

В заяві треба зазначити, в яку ощадкасу і з якого строку слід здійснювати нарахування, в якій сумі і на який рахунок. Якщо особистий рахунок в ощадкасі раніше не був відкритий, у заяві замість номера рахунку треба зазначити — «новий». При першому відвідуванні вкладником ощадкаси всі занесені на його рахунок суми будуть записані в пред'явлену ним ощадну книжку, а на відкритий рахунок — видана ощадкнижка.

Безготівкові перерахунки сум з доходів трудящих створюють додаткові вигоди для вкладників, які, не витрачаючи часу на відвідування ощадкаси, можуть поповнювати свої заощадження і накопичувати необхідні суми для придбання цінних речей, туристичної подорожі тощо.

М. ЧУБЕНКО,
завідувача центральною
ощадкасою.
м. Київ.

ДО УВАГИ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ!

Триває передплата на газети і журнали на 1987 рік.

Оформляючи передплату на періодичні видання, не забудьте передплатити і газету «Наше життя».

Передплатна ціна на рік — 1 карбованець 4 копійки.

Передплату можна оформити в будь-якому агентстві «Союздруку» і відділеннях зв'язку за місцем проживання та в громадських розповсюджувачів преси на підприємствах і в організаціях.

Наш передплатний індекс за каталогом періодичних видань України — 60981.

Не забудьте своєчасно передплатити газету «Наше життя»!

В. о. редактора А. ДВІРКОВИЙ

СЛОВНИК „НАШОГО ЖИТТЯ“

АЛЬТЕРНАТИВА (французьке слово, походить від латинського, означає «один з двох»). 1) Ситуація, що склалася, в результаті якої необхідно вибрати одне з двох, або декілька взаємовиключаючих можливих рішень, варіантів. Іноді самі ці можливості називаються альтернативами. 2) В логі-

ці — відношення, установлене логічним судженням, суть якого зводиться до протиставлення взаємовиключаючих однорідних ознак.

Зараз людство поставлене перед вибором: або співробітництво у мирному дослідженні космічного простору, яке пропонує Радян-

ський Союз, або використання космосу у військових цілях, на чому наполягає США.

ПАРИТЕТ (від латинського слова, що означає «рівність»). 1) Рівність, рівне відношення, однакове положення, принцип рівного представництва сторін. В СРСР принцип паритету до-

тримується при розгляді трудових спорів. Комісії з трудових спорів складаються з рівної кількості представників працюючих і адміністрації. 2) В міжнародних грошових стосунках паритет — установлене законне співвідношення грошових одиниць різних країн, виражених у золоті.

Читач запитує — газета відповідає

ВІДПУСТКА ПО ДОГЛЯДУ ЗА ДІТЬМИ — ЧОЛОВІКАМ

Я сам виховую дітей. Чи маю я право на триденну додаткову оплачувану відпустку?

М. КОВТУН.

Вінницька область.

Так, маєте. Пільги по наважній відпустки жінкам, які данню триденної додатково працюють і мають двох або

більше дітей у віці до 12 років, поширюються і на одиноких чоловіків, які виховують дітей. Вони надаються одиноким чоловікам у випадках: смерті дружини — до вступу чоловіка у новий шлюб; позбавлення дружини у встановленому порядку батьківських прав; розторгнення шлюбу, коли діти залишаються на вихованні батька.

шлюб; позбавлення дружини у встановленому порядку батьківських прав; розторгнення шлюбу, коли діти залишаються на вихованні батька.

ВІДПУСТКА НАДАЄТЬСЯ І ОПЛАЧУЄТЬСЯ

Я заочно навчаюсь в інституті. Тепер перебуваю у неоплачуваній відпустці, доки дитині виповниться півтора року. З інституту одержала виклик на екзаменаційну сесію. Я звернулася до відділу кадрів і бухгалтерії підприємства з проханням надати мені додаткову оплачувану відпустку для здачі екзаменів, але мені в цьому відмовлено. Чи правильні дії адміністрації підприємства?

Е. САВОСТИНА.

м. Коломия,
Івано-Франківської області.

Адміністрація підприємства, відмовивши Вам у наданні відпустки, вчинила неправильно. Якщо у жінки, яка перебуває у відпустці по догляду за дитиною (без збереження заробітної плати до досягнення нею півтора року), виникла необхідність одержати додаткову учбову відпустку (оплачувану), то вона може перер-

вати першу відпустку і оформити другу — навчальну.

Для цього не треба виходити на роботу, досить тільки написати заяву про надання учбової відпустки і прикласти до неї виклик учбового закладу. Право на надання учбової відпустки виникає тільки тоді, коли є виклик.

Адміністрація на підставі поданої заяви видає наказ, у якому зазначає, що робітниця перебуває в учбовій відпустці згідно виклику нав-